

Еwangelia Łukasza

Глава 24

1. Першого дня після суботи дуже рано прийшли до гробу, несучи пахощі, які приготували, [і ще дехто з ними]. 2. Знайшли, що камінь відвалений від гробниці; 3. увійшовши, не знайшли тіла Господа Ісуса. 4. І сталося, як безпорадні вони були в цьому, то два мужі стали біля них у блискучих одежах. 5. Налякалися вони й поскиляли обличчя до землі; а ті сказали до них: Чому ви шукаєте живого між мертвими? 6. Його немає тут, бо воскрес. Згадайте, як мовив вам ще, коли був у Галилеї, 7. кажучи: **Треба, щоб Людський Син був виданий у руки людей-грішників, був розп'ятий і воскрес на третій день.** 8. Тоді згадали його слова. 9. Повернувшись від гробу, сповістили про все це одинадцятьом та всім іншим. 10. Були Марія Магдалина, Іванна, Марія Яковава та інші з ними. Розповіли апостолам про це. 11. Та слова їхні здалися їм вигадкою, не вірили їм. 12. Підвівшись, Петро побіг до гробу і, схилившись, побачив ризи, [що лежали] одні - і відійшов, дивуючись собі з того, що сталося. 13. Двоє з них ішли того дня до села, віддаленого на шістдесят стадій від Єрусалима, яке називалося Емаус; 14. вони говорили між собою про все, що відбулося. 15. І сталося, як розмовляли вони й допитувалися, сам Ісус, наблизившись, пішов з ними; 16. очі їхні були затуманені, тому його не пізнали. 17. І спитав він їх: **Що це за річ, над якою міркуєте між собою, ідучи? І чого ви такі сумні?** 18. У відповідь один, на ймення Клеопа, сказав до нього: Чи ти часом не єдиний чужинець у Єрусалимі, який не знає того, що сталося в ньому цими днями? 19. І запитав їх: **А що саме?** Вони відповіли Йому: Про Ісуса Назарянина, мужа пророка, сильного ділом і словом перед Богом і перед усім народом; 20. як видали його архиєреї і наші можновладці на засуд смерті і розп'яли його. 21. Ми сподівалися, що він той, хто має визволити Ізраїль. І до того ж оце третій день, відколи те сталося. 22. Деякі наші жінки налякали нас, побувавши рано при гробі, 23. і не знайшли його тіла. Прийшли й кажуть, що появу ангелів бачили, які сповістили, що він живий. 24. Тоді пішли деякі з нас до гробу - і знайшли все, як жінки казали; самого ж його не побачили. 25. Тоді він сказав їм: **О, нерозумні й повільні серцем, для того, щоб повірити в усе, що говорили пророки.** 26. **Чи не треба було перетерпіти Христові й увійти в свою славу?** 27. І почавши від Мойсея та від усіх пророків, роз'яснив їм з усього Письма, що було про нього. 28. Наблизилися до села, до якого йшли. А він удавав, ніби йде далі. 29. Просили його, кажучи: Лишайся з нами, бо вечоріє, вже день закінчується. Він увійшов, щоб лишитися з ними. 30. І сталося, як сів він за столом з ними, взявши хліб, поблагословив і, переломивши, давав їм, 31. - тут відкрилися їхні очі й упізнали його. Але він став невидимий для них. 32. І сказали до себе: Чи не горіло наше серце, коли говорив нам у дорозі і роз'яснював нам Письмо? 33. Вставши, тієї ж години повернулися до Єрусалима, знайшли зібраних одинадцятьох і тих, що були з ними; 34. говорили, що справді Господь воскрес і з'явився Симонові. 35. А ці

розповіли про те, що сталося в дорозі, і як об'явився їм під час переламування хліба. **36.** Як вони говорили про це, - сам [Ісус] став посеред них і сказав їм: **Мир вам.** **37.** Злякавшись і перестрашившись, вони думали, що бачать духа. **38.** А він сказав до них: **Чому ви стурбовані, чому думки входять до ваших сердець?** **39.** Гляньте на мої руки, на мої ноги. Це ж я сам! Доторкніться до мене - подивіться, що дух тіла й кісток не має; як бачите, я їх маю. **40.** Сказавши це, показав їм руки та ноги. **41.** А як вони ще чудувалися і не вірили з радості, сказав їм: **Чи маєте щось із їжі тут?** **42.** Вони дали йому частину печеної риби [і бджолиного меду]. **43.** Взявши, Він їв перед ними. **44.** І промовив до них: **Ось слова, які я сказав вам, ще коли був з вами: Треба, щоб збулося все написане про мене і в законі Мойсеевім, і в пророків, і в псалмах.** **45.** Тоді прояснив їхній розум, щоб зрозуміли Писання. **46.** Сказав їм: **Так написано, і [необхідно було] перетерпіти Христові та воскреснути з мертвих на третій день; 47. щоб проповідувалося в ім'я його покаяння на відпущення гріхів між усіма народами, почавши від Єрусалима. 48. Ви [ж є] свідками цього. 49. І ось я посилаю на вас обітницю мого Батька, а ви лишайтесь в місті [Єрусалимі], доки не зодягнетеся силою з висоти. 50. Вивівши їх до Витанії, піднявши свої руки, поблагословив їх. 51. І сталося, що коли благословляв їх, відступив від них і піднісся на небо. 52. А вони, поклонившись йому, з великою радістю повернулися до Єрусалима, 53. і були постійно в храмі, [хвалячи і] прославляючи Бога. [Амінь.]**

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса